

„Ne féljete!

Íme, nagy örömet hirdetek nektek,
melyben része lesz az egész népnek.

Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus,
Dávid városában. Ez lesz a jel számotokra:
találni fogtok egy kisdedet pólýába takarva és jászolba fektetve.”

(Lk 2,10-12)

**Áldott, békés Karácsonyt és
kegyelmekben gazdag, boldog új évet kívánunk!**

A Katolikus Hallássérült Pasztoráció segítői

Kedves Testvérek!

Fogadjátok szeretettel a HHH-újság ünnepi számát! Néhány írást találtok benne a 2019. év eseményeiről. A hamvazószerdáig terjedő időszak programjait is megtaláljátok benne.

Sok változás történt az év első felében. Nagy öröm volt számomra Vízkeresztkor az ünnepi szentmise a Mátyás-templomban! Ez volt az első alkalom hosszú idő után, hogy a hallássérült hívek együtt ünnepeltek a halló testvérekkel. Sok pozitív visszajelzést kaptam erről. Köszönöm a közreműködést és a nyitottságot! Mindkét közösségnek, siketeknek és hallóknak is nagy impulzust jelentett ez az ünnep és ez a találkozás. Rengeteget tanulhatunk egymástól! Ugyanaz a célunk: haladni az úton, Jézussal, hogy célba érjünk, hogy Rá találjunk.

Folytattuk a megkezdett utat az évben. Rendszeressé váltak az akadálymentesített, jelnyelvvvel kísért szentmisék a Mátyás-templomban minden hónap páratlan vasárnapjain. Hála és köszönet érte a jelnyelvi tolmácsoknak és minden segítőnek! (A páros vasárnapokon továbbra is a Piarista Kápolnában vannak a szentmisék.)

Pannonhalmán egész évben a csend témája állt a középpontban. A bencés szerzetesek meghívására ennek keretében nagyböjti lelkinapon vehettek részt a hallássérült hívek. A témához kapcsolódóan a nyáron, ugyancsak Pannonhalmán, a Liturgikus Tanulmányi Napokon egy előadásban mutattam be a Katolikus Hallássérült Pasztoráció tevékenységét. Majd egy ökumenikus kerekasztal-beszélgetésen pedig a nagyothalló és siket hívek lelkipásztori gondozásának örömeit, kihívásait és távlatait jártuk körül.

A pasztorációs iroda új helyre költözött a tavasszal. A közösségi találkozások, bibliaórák súlypontja ezután a Mátyás-templom plébániájára helyeződött át (Országház u. 14.). Az ősztől újraindult a hallássérültek iskolán kívüli hitoktatása a plébánia épületében.

NaHallod Találkozó, nyári tábor Nyírjesen, a Mátyás-templom felfedezése, adventi lelki gyakorlat is szerepelt a közösségi programok között az év második felében. Kerek házassági évfordulókat, 40., 50. és 60. éves jubileumokat is megünnepeztünk és hálát adtunk a hűségben együtt töltött évekért.

Karácsony van: a születés, a megtestesülés ünnepe. "Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen. Öltözz fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! *Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenekfölött legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre."* (Márai Sándor)

Hála és köszönet az elmúlt évért Istennek és minden segítőnek! Áldott Karácsonyt kívánok!

Nagy Sanyi atya

Az ajándék

Kedves Testvérek!

Emlékszünk még, hogy mit tettünk azokkal az ajándékokkal, amikkel tavaly karácsonykor leptek meg bennünket? Milyen érzéseket váltottak ki belőlünk? Örömmel büszkélkedtünk vele, vagy betetettük a szekrény mélyébe? Esetleg tovább ajándékoztuk?

Jézus Krisztus karácsonykor önmagát ajándékozta nekünk, azzal, hogy noha Isten volt, alázatosan emberré lett. Emberi természetet öltött, hogy tudja, maga köré gyűjtsön bennünket.

Mihez kezdünk az Ő ajándékával?

Hálát adunk érte? Krisztushoz igazítjuk-e az életünket?

Jézus ajándéka: önmaga.

Hálát úgy adunk, ha megteesszük, amit kér tőlünk. Ha is merjük őt az evangéliumokból, akkor halljuk a szavait a lelkiismeretünkben. S ezzel életünket is hozzá alakítjuk.

S ezáltal a karácsony nem a vásárlásról szól, nem pusztán egy ajándéktárgy a többi mellé a polcon, hanem megfogható és egyben megfoghatatlan. Megfogható, mert ahogy Jézus magát adta, én is adok valakinek valamit. De a mosoly, aminek kíséretében adom, és az öröm, amivel a másik kapja, megfoghatatlan. Ez misztérium. A szeretet misztériuma.

„De mint a szívünkben lakó isteni szikra, tiszta szeretet: a megtestesült Isten is csak szinte észrevétlenül léphetett közénk. Igaz: kicsiny, mérhetetlenül kicsiny fény ez – de reális.” – írja Pilinszky János 1967-ben. S ez a fény ott volt közel 2000 évvel ezelőtt, birodalmak bukásánál, két világháborúban, s hisszük, hogy a jövőben is.

Kívánom, hogy éljék át, hogy valaki önmagát ajándékozta karácsony szentestéjén nekünk. S akkor ezt az ajándékot sosem veszíthetjük el.

Szeretettel:

Bacsa Dávid atya

Siketek domaszéki lelkigyakorlata

2019. nov. 29 – dec. 1.

Idén is megszokott, szép csoportszámmal (húszan jelentkeztek) megtartottuk a siketek lelkigyakorlatát. Ezúttal Domaszéken, Szeged mellett, a Zöldfás Lelkigyakorlatos házban. Egy néhai tanyán, ill. tanyai iskola mellett, amely az 1930-as években Klebelsberg Kunó erőteljes népiskolai missziójának eredményeként jött létre. Ma a Szeged-Csanádi Egyházmegye tulajdonában van. Nemrégén újítták fel a határ menti együttműködés és uniós támogatás jóvoltából.

Izgalmas volt az odaérkezés. A buszmegállótól a 15-20 perces utat – a városi embernek szokatlan teljesen vaksötétségben – több mint fél óra alatt tettünk meg. Annál nagyobb öröm volt a találkozás vendéglátóinkkal. Gyorsan elhelyezkedtünk. A finom vacsora után a termeket birtokba vettük. Már is elkezdődött a lelkigyakorlat.

A lelkigyakorlat témája az Eucharisztia (Oltáriszentség) volt, a közelgő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra hangolódva. Két előadásban interaktívan, közös elmélkedéssel végig kísértük az Eucharisztia történetiségét (ószövetségi hivatkozásoktól kezdve újszövetségi megnyilatkozásokon át lelkiségi gondolatokig), jelenlevőségét és dinamikáját. Elmélkedtünk arról is, hogy az Eucharisztia mennyire elválaszthatatlan a tisztaságtól, ill. tisztulástól és a bűnbocsánat szentségétől (gyónástól). Tanúságtételek során közösen megtapasztalhattuk azt, hogy az Eucharisztia milyen különleges boldogságot tud nyújtani és oltalmat adni a mi életünkben.

A szentmisében, az oltáron titokzatos módon megújul a keresztdozat. Elmélkedtünk az utolsó vacsora szavain: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”, és az Oltáriszentség áldozati jellegén. Az utol vacsora egyben ünnepi lakoma is, ahová minden ember meghívást kap és aki hittel elfogadja, az különleges boldogságra „termett”. Így az Eucharisztiahoz fordulva valóban Ő az, akire mondjuk: „Minden forrásom belőled fakad!”. Szóba került még a jövő szeptemberi nemzetközi kongresszus, a hozzákapcsolódó események és szervezési lehetőségek.

Szombaton, Szent András apostol ünnepén közösen felolvastuk az aznapi evangéliumot. Ebből megértettük, hogy a krisztusi elhívás majd emberhalászoknak lenni mindig aktuális feladat minden keresztény embernek. Az elhívás elfogadása nem kötődik a feltételekhez, úgy, mint pl. állásinterjú és munkaszerződés, ahol kölcsönösen elfogadják a feltételeket. Egyfajta elhívás az is, hogy feltételek nélkül szívesen megyünk a lelkigyakorlatokra, akár teljesen vaksötétségben is, ami pénteken történt, hogy közelebb lehessünk ahhoz az Úrhoz, aki ott van, ahol ketten-hárman összejönnek az Ő nevében.

Másnap, az első adventi vasárnapon látszódtott: a közösségünket máris nagyon megérintette az adventi várakozás kezdete. Ismét elindulunk azon az úton, hogy megtapasztalhassuk az idők teljességét, az Úr eljövetelét, akinek istenségének és emberségének csúcsa mindörökké kiteljesedik az Eucharisztiaiban. Végül hazafelé menetközben előre várható utazási problémák teljesen eltűntek, talán azért, mert más lelki dimenzióban érkezünk haza.

Jövőre októberben vagy novemberben ismét lesz lelkigyakorlat, amelyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk! Urunk, siess segítségünkre!

Mikesy György

Váci Fogyatékos Gyermekek, Tanulók Szent Erzsébet rózsája

Idén Szent Erzsébet napján nemcsak országszerte, hanem világszerte ünnepeltek. Így a világ és Magyarország egy kis szegletében is, a váci Duna-parton, a Szent Erzsébet szobor körül is.

2009-ben felavatott szobor örökbe fogadását elvállalta a Cházár András EGYMI, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola, Kollégium, egykori siketek iskolája. Egy sorstárs-gyógypedagógiai tanár és igazgató elhatározására minden évben ünnepséget szervez az intézmény, a szobor gondozásán felül.

Már a második ünnepségen sor kerül a díj átadására. Nem volt előzmény nélkül a díj alapítása. Egy rosszcsonot tinédzser tanuló lány, aki jómódú családban nevelkedett, drága cipőjét elloptak az iskolában. Hosszas kutakodások nem vezettek eredményre. Fél évvel később következő tanév szeptemberében lebukott egy kislány, akinek lábán volt a keresett drága cipő. Természetesen azonnal beindult a következmény, felelősségre vonástól kezdve.

Akkor az a jómódú tanuló lány, aki minden csibészségben benne volt, ajtót felszakítva berontott az igazgatói irodába és kérte, hogy ne büntessék meg a szerencsétlen sorsú szegény lányt. Azt mondta, hogy biztosan neki nagyobb szüksége van a cipőre, mint neki, hiszen ő szegény, aki szűkös élelemszerzés közepette él, lemond a cipőről és neki adja. Az igazgató csodálkozva megígérte, hogy így is lesz: nem lesz baja a szegény lánynak. Nem is lett.

Itt van a szemünk előtt a példa, hogy egy fogyatékossgal élő tanuló is képes a mindennapi életben apró jó cselekedetekre. Ez éppen akkor történt, amikor készültek a nagy magyar szent Duna-parti ünnepségére. Így az igazgató, aki maga is sorstárs, elhatározta, hogy megalapítja a kitüntető díjat, a Váci Fogyatékos Gyermekek, Tanulók Szent Erzsébet rózsája díjat, hogy lássa a világ, hogy Szent Erzsébet példája náluk is ragadós.

Egyben inkluzív díj is, mert nemcsak egymás közt, a fogyatékosok közt, hanem többségi intézmények gyerekei és tanulói is kaphatják a díjat. Így óvodások, iskolások, középiskolások és napközi ellátásban élő fogyatékos személyeknek is. Már nyolc éve.

(mgy)

220 éve történt, amikor a fájdalom és szenvedés gyümölcsöt termett

Régen történt, egy kis felvidéki faluban, ahol egy köztisztviselőben álló jogász élt, aki híres volt pereiről. A szomorú hírtől, hogy meghalt harmadik felesége is, letört. Fájdalmában alig volt ereje megküzdeni lelki szenvedéseivel. Ez kihatott a munkáira is.

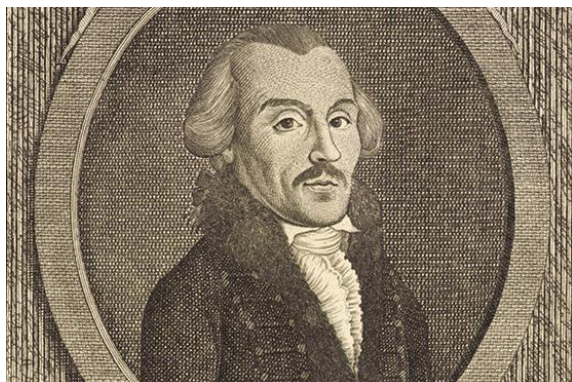
Testi és lelki jó barátja, aki evangélikus lelkész volt, ajánlotta, hogy menjen el Európa nagy városaiba, és gyönyörködjön a városok szépségeiben, cifra palotáiban és parkjaiban. Ezekkel enyhítsen a fájdalmain, amiket a felesége halála okozta. Ő, aki mindennap kezébe vette a Bibliát, megfogadta a jó tanácsot és elindult. Az első város Bécs volt.

Gyönyörködött is: egyik ámulatból a másik ámulatba esett. Egy napon befordult egy utcán lelkes, tíz évesek csapata kíséretében. Mosolygott rajtuk, és arra gondolt, hogy bárcsak neki is lehetne egy-két gyermeke, akkor másképp lehetne az élete. El akart menni mellettük, de földbe gyökerezett a lába. Nem a város gyönyörűsége szegezte őt oda, hanem a tíz évesek kommunikációja. Heves kézmozdulataikról nem tudta levenni a szemét. Valamit hallott a hangokból: nem volt valami ékesen szóló. Majd követte őket, mert szemmel láthatóan tanuló csoportról volt szó. Megérkeztek egy iskola elé. A jogász megállt, és elolvasta az épület feliratát. Azután bement és felkereste az igazgatót, aki bemutatta az iskolát és nebulókat. Megértette, hogy tanulásra és művelődésre képesek a siket gyerekek. Eszébe jutott a sokszor olvasott bibliai idézet: „Effata! Nyílj meg!” Ebben Jézus, aki mindenkinek jót tett, meggyógyít egy siket embert.

Ő is megnyílt! A bécsi Magyar Kurírba gyorsan megírta az élményét, egy mondatát idézem is: „Bétsnek minden ritkaságait semmissé tette előttem a siketnémáknak oskolája...”

A felismerését tettek követték. Azonnal visszafordult első cselekedetét megtenni. Egy híres kérelmező levelében a magyar királytól és osztrák császártól engedélyt kért a magyarországi siketek oktatására és nevelésére, ill. iskolájuk megalapítására. Az engedélyt meg is kapta.

Ennek a levélnek dátuma: 1799. szeptember 24. Ez 220 éve történt! Azóta engedélyezett a magyar siketek oktatása. Nem véletlen, hogy ez a dátum lett a Cházár-nap, a róla elnevezett váci intézményben.

Ő Cházár András, akiről írtam. Szülőházának falán egy márványtábla áll, és rajta a felirat: „Ki siketeket hallóvá, a némát szólóvá tette”. Így követte a nagy mesterét, Jézus Krisztust, az Urát és Istenét.

(mgy)

Hallássérült hívek akadálymentesen a szentmiséken, templomokban, közösségi helyeken

Sokszor foglalkoztatott az a kérdés, hogy egy hallássérült hogyan tud végig ülni egy szentmisét úgy, hogy értse is, amit mondanak. Tudjon úgy imádkozni, hogy ne csak magában, hanem a közösséggel is. Azt már tudtam akkor, hogy a siketek számára létezik egy közösség, ahol jelnyelven ismerhetik meg az evangéliumot. De hol vannak a nagyothallók, akik nem ismerik a jelnyelvet, de a maradvány hallásukkal szeretnék halló közösségekkel együtt imádkozni? Nekik milyen segítség van?

A siketek számára a legfontosabb a jeltolmács jelenléte, aki az anyanyelvén tolmácsolja a szentmisét, vagyis az Isten szavát. Ma már dolgoznak írotolmácsok is, akik a szentbeszéd, lelkigyakorlatok előadásainak teljes szövegét próbálják a lehető leggyorsabban leírni, és ez kivetítőn látható is. Nagyothallók, akik nem tudnak jelezni, de mégsem tökéletesen értik a szentmisét, számukra ez nagyon sokat jelent.

A szentmiséknek vannak állandó szövegei. Ilyenek például az olvasmányok, könyörgések, zsolozsmák, litániák. Ezek kivetítése nagyon nagy segítséget jelent nemcsak a hallássérülteknek, hanem a halló embereknek is, akik sokszor úgy ülnek végig egy szentmisét, hogy csak mormognak maguknak: „Nahát ez a pap, csak motyog magában, de semmit sem érteni...”.

A hallókészüléket hordók számára még az indukciós hurkok is segítenek, de a mai hallókészülékek már igazodnak a technika fejlődéséhez, így már ez kezd háttérbe szorulni.

5 évesen lettem hallássérült (egy betegség következtében) úgy, hogy az egyik fülem teljesen siket, a másik fülemben csak kisebb hallásvesztésem van. Ezen hallókészüléket hordok. Én végig hallókkal együtt jártam iskolába. A hallókészüléket csak jó pár évvel később kezdtem hordani, addig szoktam csak a helyzetemet, de a biztonságos halláshoz és közlekedéshez ez már kevés volt. A hallókhoz hasonlóan hallok mindent, csak halkabban és az irányhallás hiánya miatt kell néha kérnem, hogy hangosabban vagy lassabban, érthetőbben ismételjék meg, amit mondtak, mert nem értem. A hadaró embereket, a visszhangos helyeket tudom a legnehezebben megszokni. Jelnyelvet nem kellett megtanulnom, hallássérült sorstárssal is csak felnőtt koromban találkoztam először, és a többségükkel szájról olvasással tudok kommunikálni. Néha nem egyszerű. Mivel nekem a hang is kell és az én kiejtésem sem mindenkinek érthető. Majdnem siket kolléganőmmel ezt szinte napi szinten gyakoroljuk. Számomra az írásos kommunikáció jelent sok segítséget. Sokféle körülményekkel találkoztam már templomokban, közösségi helyeken, és nem várhatom el, hogy mindenhol tökéletes legyen a hangszóró és a pap is.

Az életem során kétszer kerültem olyan helyzetbe, hogy majdnem siket lettem. Az első, az érettségi utáni nyáron történt. Egy pillanat alatt elmentek a hangok. A hallókészüléket a legmagasabbra kellett állítani, hogy egyáltalán tudjak kommunikálni és közlekedni, és még állást is találni. A végén kórházba kerültem és infúzióra is kötöttek, és vizsgáltak. A napok teltek és én komolyan elkezdtem imádkozni. Kértem Istent, hogy döntse el merre induljak, mert akár hallok, akár nem, valamit kezdenem kell az életemmel. Két nap múlva szépen lassan visszajöttek a hangok úgy, ahogy előtte hallottam. Nem felejtettem el, hogy hol voltam.

Jó pár év elteltével olvastam valahol, hogy ökumenikus találkozót szerveznek Vácott hallássérülteknek. Mivel akkor még nem volt e-mail és sms, levelet írtam Mikesey Györgynek, aki ezt szervezte. Így kezdődött. Az internet előtérbe kerülésével szépen elindultam azon az úton, hogy más hallássérültekkel is találkozjak. Így alapítottunk egy egyesületet és kezdtünk gondolkodni először az akadálymentesítés lehetőségeiről. Ellátogattunk Nagytéténybe. Hegyi Balázs atya (akkori plébános) kérésére leteszteltük az indukciós hurkot. Ekkor szembesültünk, hogy nincs ott, aki használja. Valahogyan le kéne hozni a Zakeusokat a fáról azzal, hogy gyertek szentmisére, mert itt van egy eszköz, ami segít nektek. Na de hogyan, és honnan? Ez még ma is dolgozik én bennem. Rájöttem ezt csak az Isten igéjét hallgatni akaró hallássérült ember tudja megoldani és csak saját maga, mert ezt mástól nem várhatjuk el. A legfájóbb az, amikor érzi az ember azt, hogy vagy semmibe veszik, vagy körbe mosolyogják. Nekünk kell ezt is megoldani.

2017-ben elkezdtek Lauer Tamással a nagyothalló lelkigyakorlatokat és ott találkoztam először a Diatár programmal. Ez a színezős, szavankénti lépegetés egy ritmusba rendezi a résztvevők imádságát. Mindig tudjuk, hol tartunk. Azért is jó, mert a jobban halló emberek hallják a többiekét is és nem vész el a tömegben a saját hangjuk.

Amikor Tamás a Mátyás-templomba elhozta a programot, kinyílt a világ. Pár hónapja vállalkoztam arra, hogy én magam is tudnám kezelni a programot, és vetítenék a misén. Nagyothallóként sajnos vannak hátrányok. Például a halló emberek imádságát és énekét a templom hatalmas légtere szépen elnyeli, a hallókészülékem is háttérzajként veszi. De beállítással majd segítünk rajta. Az első önálló vetítések során persze akadtak nehézségek. Ilyen volt például, amikor Tamás véletlenül rátenyerelt az egérrpadra és a kurzor az első diára ugrott. Én pedig Advent első vasárnapján teljesen egyedül voltam. Kaptam egy lapoztató kütyüt. Rögtön kiderült, hogy csak lapozni tud, színezni nem. Viszont egy gombot meg is nyomtam és ettől azonnal kiszállt az egész program. Kezdeztem előlről a betöltést. Szerencsére még a mise előtt történt mindez. A legaranyosabb az volt, amikor az Úrfelmutatáskor a padsorban ülő egyik hívő letérdeléskor kihúzta a hosszabbítóból a kábelt és az egész elsötétült. A mögötte ülők segítségével sikerült vissza dugni, és utolérni az atyát. Az atya és a felolvasók beszédsebessége még okoz nehézséget, de szerintem teljesen tökéletes sose lesz.

Hogyan történik a gyakorlatban egy ilyen komplex akadálymentesítés? Tamás elkészíti a Diatár programmal, Sanyi atyának elküldöm, bemásolja a laptopba, és a Mátyás templomban a páratlan vasárnapokon 12 órától segítjük vele a hallássérült testvéreket. Nem tudja helyettesíteni a jeltolmácsot, mert a siketeknek az az anyanyelvük, nekik jeltolmácsolás segít, de a tolmácsnak és a halló híveknek is segít, ha láthatják a szöveget kivetítve.

Vezér Ágnes

Beszámoló a hallássérült hívek hitoktatásáról

A hallássérült hívek hitoktatása ebben az évben három helyszínen zajlik. A következőkben rövid beszámolót olvashattok erről.

Egy év szünet után, 2019. szeptemberétől újraindult az iskolán kívüli hitoktatás. Új helyszínen, a Mátyás-templom plébániáján vannak az alkalmak két csoportban. Ezeket az alkalmakat én vezetem. A felnőtt siketek csoportjában az idei téma: az Eucharisztia ünneplése. A szentmise részeit elmélkedjük át részletesen. Szemügyre vesszük a liturgikus mozdulatokat, színeket és jelképeket, kibontjuk a jelentésüket. Visszatekintünk a vasárnapi evangéliumra és átbeszéljük a nehezebben érthető részeket. A másik csoportban, nagyothalló fiatalok maroknyi csapatával elsődíjazásra és bér márkózásra készülünk.

A Hallássérültek Tanintézetében is (újra)indult ebben a tanévben a hitoktatás. Lampert-Szebeli Erzsike látja el ezt a nagyon fontos szolgálatot. Alsósok számára tart hittanórákat heti rendszerességgel a Cinkotai utcai intézményben.

A nagyothalló tanulók körében a Dr. Török Béla Általános Iskolában a korábbi évekhez hasonlóan zajlanak a katolikus hittanórák. Itt Vincze Viktória látja el ezt a szolgálatot. Az ő beszámolója következik:

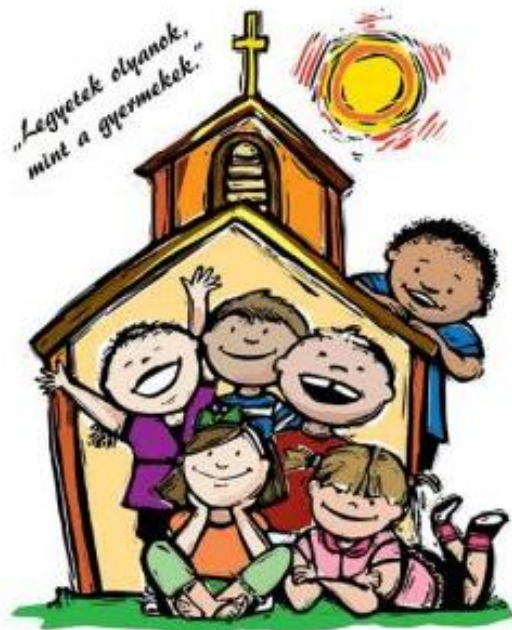
„Nemcsak a legkisebbek hittanóráinak nélkülözhetetlen része a közös gyertyagyújtás és a közös óra eleji éneklés vagy órakezdő ima. Játékos fejlesztő feladványokkal és az ünnepekhez kötődő kreatív feladatokkal színesítettem a kisebbek óráit, amit a gyerekek mindig nagy örömmel vártak. Felső tagozaton nyolc tanulóval foglalkozom. Szívesen hallgatják a tanulságos, lelki történeteket is, melyekből számos alkalommal komoly beszélgetés is kerekedett.

Szeretik megfogalmazni gondolataikat a bibliai történetek kapcsán is. Többen közülük a Diákotthonban élnek távol a családtól, így nagy igényük van a hétköznapi helyzetekben való eligazodáshoz. Olykor letérve a jó útról visszatérve megerősítést kapni a folytatáshoz. Az adventi időszakban idén a végzős tanulók készítették el az iskolai hittanosok közös adventi koszorúját, amit hétről hétre minden órán közösen gyújtunk meg.” (Vincze Viktória)

Hálásan köszönöm Erzsike és Viki odaadó szolgálatát!

Isten fizesse meg nekik sokszorosán!

Sanyi atya

Meghívó

Ökumenikus jelnyelvi istentisztelet

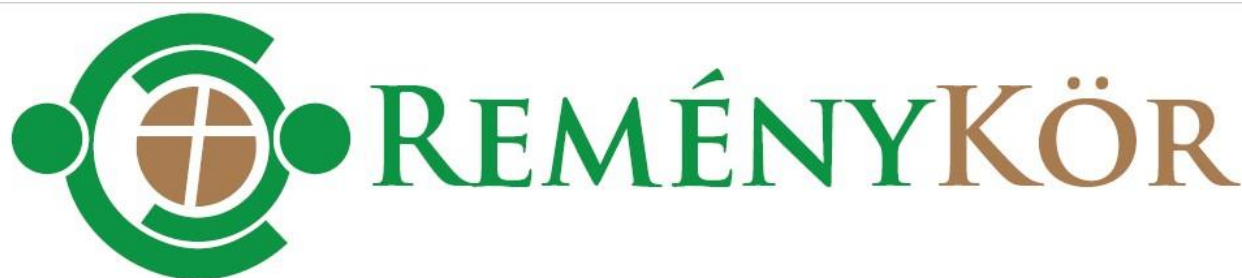
Időpont:
2020. január 26.
15:00-tól

Helyszín:

Fasori
Református
Egyházközség
1071 BUDAPEST
Városligeti fasor 5.

Szeretettel várjuk a hallássérült testvéreket!

Reménykör – semmit rólunk, nélkülünk

A Reménykör egy olyan összefogás, ahol maguk az érintettek és az őket támogató emberek munkálkodnak együtt a speciális szükségletű emberek láthatóságért és teljes befogadásáért a katolikus egyházban. Az alap célkitűzést röviden kifejezi a kibővített elnevezés: *Egyházi Misszió az Akadályozott Emberekért.*

Kiemelten törekszünk arra, hogy a siketek és nagyothallók, a látássérültek, a mozgássérültek, az értelmileg akadályozottak, az autizmus spektrum zavaraival élők és a súlyosan halmozottan sérült testvéreink saját gondolatai és szándékai megfogalmazásra kerüljenek önmagukról és saját részvételükről az egyházban.

Az összefogás tagjai között van teológiai tanár, gyógypedagógus pap, hallássérültek referense, hallássérült-intézmény igazgató, egyházjogász, szakorvos, egészségügyi ellenőr, látássérült médiaszakember, szociológus, szociálpedagógus, kommunikációs szakember, értelmileg akadályozott és autizmus spektrum zavaraival élő fiatalok, érintett szülők. Hiszünk abban, hogy Krisztusban összetartozunk és képesek vagyunk felismerni egymásban az értéket.

„Akkor válunk igazán emberivé, amikor többek leszünk a pusztán emberinél; amikor megengedjük Istennek, hogy önmagunkon túlra vezessen bennünket, hogy ezáltal elérjük legigazibb valónkat.” (EG 8.)

52.
NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2020.
szeptember 13–20.

“

**Minden forrásom
belőled fakad!** *Zsolt 87,7*

Mutassuk meg magunkat az
52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson!

52.
NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2020.
szeptember 13–20.

- Az előregisztráció határideje: 2019. december 31.
REGISZTRÁLJ MOST!
- a honlapon: <https://www.iec2020.hu/hu/regisztracio>
- papíralapú regisztrációs lapot elküldve, beszkenelve, lefotózva a registration@iec2020.hu e-mail címre
- papíralapú regisztrációs lapot elküldve postai úton a következő címre: NEK Titkárság (regisztráció)
1397 Budapest, Pf. 523
- Csoportos jelentkezés esetén kérjük, hogy minden csoportagnak külön-külön töltsenek ki egyéni jelentkezési lapot!
- A regisztrációban kérje bizalommal a plébániai Karitászmunkatárs vagy a helyi lelkipásztor segítségét!

Értékes vagy Isten népe számára!

A speciális szükségletű emberek az Egyház kincsei!

Programjaink

Január

- **01.01. Szűz Mária, Isten Anyja,**
 - Parancsolt ünnep!
 - Mátyás-templom, 12 óra (Sanyi atya)
- **01.05. Karácsony II. vasárnapja**
 - Mátyás-templom, 12 óra (Sanyi atya)
- **01.06. hétfő: Vízkereszt napja**
 - Parancsolt ünnep!
 - Szentmise a bibliaóra után
 - a Mátyás-templomban 18 órakor!
- **01.24. péntek: Szalézi Szent Ferenc, a siketek védőszentjének emléknapja**
 - Látogatás az óbudai szaléziakhoz
- **01.26. vasárnap**
 - Ökumenikus jelnyelvi istentisztelet 15 órától
 - Helyszín: Fasori Református Egyházközség
 - 1071 Budapest Városligeti fasor 5.
 - Negyedik vasárnap, DE! kivételesen a szentmise NEM a Piarista Kápolnában lesz!!!
 - szentmise a Mátyás-templomban 12 órakor
 - utána agapé és kötetlen együttlét
 - majd együtt megyünk a reformátusokhoz 15 órára

December

- **12.29. – Szent Család vasárnapja**
 - Mátyás-templom, 12 óra (Sanyi atya)

Február

- **02.07. péntek**
 - Farsang a Piarista Gimnáziumban
 - Üvegterem, 17.00 – 20.00
- **02.26. hamvazószerda, a nagyböjt kezdete. Hamvazás:**
 - hamvazószerdán a Mátyás-templomban a 18 órás szentmisében
 - márc. 1-jén, a Mátyás-templomban 12 órás szentmisében

A Katolikus Hallássérült Pasztoráció – Budapest adatai

- Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Hallássérült Pasztorációja (KHsP – Bp)
- Hallássérült-referens: Nagy Sándor
 - Tel. / sms: +36 20 429 8354
 - e-mail: hallasserult.katolikus@gmail.com
nagy.sandor@matyas-templom.hu
- A KHsP Iroda új címe: 1014 Budapest Országház u. 14.

Katekézis (hitoktatás)

Plébániai katekézis

- Bibliaóra, szentségi felkészítő
 - *További információ: Nagy Sándor atyától*

Iskolai hitoktatás

- Hallássérültek Tanintézete
- Naevothallók iskolája

További információ: Nagy Sándor atyától

HHH újság

- Szerkesztette: Nagy Sándor hallássérült-referens
- Felelős kiadó: Nagy Sándor hallássérült-referens
- Megjelenik évente négyszer:
Kisboldogasszony napjához közelebbi vasárnapon, Advent 1. vasárnapján, Hamvazószerda előtti vasárnapon, Jún. 15-hez közelebbi vasárnap